

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
ดังต่อไปนี้คือ

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานวิจัย

การบริหารและดำเนินการวิจัยต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญ 4 อย่าง ที่เรียกว่า 4 Ms ได้แก่ 1) คน (Man) 2) เงิน (Money) 3) วัสดุสิ่งของ (Materials) 4) การจัดการ (Management) และต้องให้ความสำคัญกับปรัชญาพื้นฐานด้านการบริหาร 4 ประการ คือ 1) การมีส่วนร่วมของพนักงาน (Top Down และ Bottom Up) 2) การสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานมีความสามารถในการบริหาร จัดการ (Manageability) 3) การพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) และ 4) การสร้างแรงจูงใจอย่างเหมาะสม (Rewarding) และบุคลากรวิจัยควรมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการของงานวิจัย โดยเริ่มจากขั้นตอนต่างๆ 5 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนการวางแผน (Plan) ผลลัพธ์ที่ต้องการจากตำแหน่งงาน ขั้นตอนการติดตาม (Monitor) เพื่อทราบว่าเป้าหมาย ที่กำหนดกับผลที่ปฏิบัติได้จริงเป็นอย่างไร ขั้นตอนการพัฒนา (Develop) ไม่ว่าจะโดยวิธีการ สอนงาน (Coaching) หรือการให้คำปรึกษา ขั้นตอนการประเมินผลการปฏิบัติงานตาม ระยะเวลาที่กำหนด (Appraise) และขั้นตอนการให้ผลตอบแทนตามผลงาน (Reward) อย่างเหมาะสม (จริยา บุญยะประกฤษ, 2552)

ทฤษฎีการจัดการองค์การกิจกรรมที่นักบริหารส่วนใหญ่ทำจะแบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) การจัดการแบบเดิม (Traditional Management) เช่น การตัดสินใจ การวางแผน และการควบคุม 2) การติดต่อสื่อสาร (Communication) เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลประจำวัน และ ทำงานเอกสาร 3) การจัดการด้านทรัพยากรบุคคล (Human Resource Management) เช่น การ จูงใจ การสร้างวินัย จัดการความขัดแย้ง งานบุคคล และ การฝึกอบรม และ 4) การสร้าง เครือข่าย (Networking) เช่น การเข้าสังคม เล่นการเมืองในองค์กร และมีกิจกรรมร่วมกับ หน่วยงานภายนอก การบริหารการวิจัย ต้องใช้หลักการบริหาร โดยมองเป็น 2 มิติ คือ มิติที่ 1 การบริหารงานในแนวราบ เป็นการบริหารระดับมหาวิทยาลัย ผ่านหน่วยงานต่างๆ ระดับคณะ มิติที่ 2 การบริหารงานในแนวตั้ง เป็นการบริหารซึ่งต้องผ่าน คณะและภาควิชาต่างๆ ซึ่งบุคคลที่สำคัญที่สุดในการบริหารในแนวตั้งนี้ คือ

หัวหน้าภาควิชา และคณบดี ซึ่งมีหน้าที่ที่จะต้องสัมผัสกับรูปการบริหารการวิจัยในระดับต่างๆ โดย
 ปัจจัยการบริหารงานวิจัย ประกอบด้วยผู้บริหาร เช่น อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย คณบดี
 รองคณบดีฝ่ายวิจัย ผอ.สถาบันวิจัยและพัฒนา หัวหน้าภาควิชา ฯลฯ คุณสมบัติจะต้องเคยทำวิจัย รู้
 ปัญหาของการทำวิจัย เข้าใจงานวิจัยแบบสหวิทยาการ การจัดโครงสร้างของหน่วยงาน ศูนย์
 เครื่องมือกลาง ศูนย์/กลุ่มความเป็นเลิศด้านการวิจัย ระบบสนับสนุนอื่นๆ การบริหาร กระบวนการ
 สนับสนุนการวิจัย กระบวนการพัฒนาข้อเสนอโครงการ การประเมินโครงการ การจัดประชุม
 วิชาการ การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ การบริหารบุคลากรงานวิจัย (กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย,
 2552) การพัฒนางานวิจัยควรพัฒนายุทธศาสตร์ด้านต่างๆ พร้อมตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)
 ดังต่อไปนี้ 1) บุคลากรวิจัย เช่น การเพิ่มจำนวนอาจารย์ที่ทำวิจัย ระบบการจ้างอาจารย์ การจัดให้มี
 นักวิจัย เต็มเวลา 2) เงินทุนวิจัย ข้อมูลแหล่งทุนวิจัยต่างๆ 3) โครงสร้างพื้นฐาน ห้องปฏิบัติการ
 เครื่องมือและอุปกรณ์การวิจัย ห้องทำงานนักวิจัยและนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คอมพิวเตอร์และ
 เครือข่าย ฐานข้อมูลวิจัย 4) มาตรการที่ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการวิจัย การจัดประชุม วิชาการ
 การส่งเสริมอาจารย์เข้าร่วมประชุมวิชาการทั้งภายในและต่างประเทศ การเชิญนักวิจัย ชื่อนำมา
 บรรยายและแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัย 5) การร่วมมือกับองค์กรภายในประเทศและ ต่างประเทศ
 เพื่อพัฒนานักวิจัยและเพิ่มขีดความสามารถในการวิจัยของมหาวิทยาลัย เพิ่ม เครือข่ายนักวิจัย 6)
 การสรรหาและพัฒนาอาจารย์รุ่นใหม่ที่มีความสามารถในด้านการวิจัย 7) บัณฑิตศึกษา ส่งเสริมให้
 มีบัณฑิตที่เน้นการวิจัย ส่งเสริมหลักสูตรที่เน้นการทำวิทยานิพนธ์ จัดหานักศึกษาที่มีคุณภาพสูง 8)
 ส่งเสริมอาจารย์ใหม่ให้ทำวิจัย จัดระบบการจ้าง ระบบพี่เลี้ยง จัดระบบกลุ่มวิจัย สนับสนุนทุน
 นักวิจัยและพัฒนาข้อเสนอโครงการ สนับสนุนให้ขอทุนจาก สกว. สวทช. วช. สวก. 9) การบริหาร
 จัดการงานวิจัย 10) การติดตามประเมินผล ควรสนับสนุนการวิจัย ด้านทรัพยากรบุคคล ควรสร้าง
 และพัฒนาทั้งนักวิจัยที่มีตำแหน่ง อาจารย์และตำแหน่งนักวิจัย และนักวิจัยในบัณฑิตศึกษา ด้าน
 งบประมาณ ควรใช้ระบบ คุณธรรม เอื้ออำนวยความสะดวกต่อการทำวิจัย โดยเน้นผลลัพธ์ที่ได้จาก
 ผลงานวิจัยเป็นหลัก ด้านคุณภาพงานวิจัย ควรเน้นคุณภาพงานวิจัยเป็นหัวใจ สำคัญของการบริหาร
 งานวิจัย โดย กำหนดมาตรฐานคุณภาพงานวิจัยในทุกขั้นตอน ควรให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่
 สังคมหรือใช้ ประโยชน์จากผลงานวิจัยให้มากขึ้น และควรมีหน่วยงาน/คณะทำงาน จัดการดูแล
 ทรัพย์สินทาง ปัญญาที่เกิดจากผลงานวิจัย ด้านความเชื่อมโยงของระบบวิจัย ควรมีการจัดตั้ง
 สถาบันวิจัย เฉพาะทาง จัดตั้งหน่วยงานเชื่อมโยงองค์ความรู้สู่สังคม และด้านความร่วมมือทางวิจัย
 ควรทำ วิจัยแบบคณะวิจัยในรูปแบบเครือข่ายวิจัย โดยผู้บริหารเครือข่ายวิจัยควรมีคุณสมบัติเป็นทั้ง

นักบริหาร ผู้ประสานงาน และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่วิจัย และควรให้เครือข่ายวิจัยใช้ทรัพยากรทำวิจัยร่วมกันให้มากที่สุด (ศิริโรจน์ ผลพันธิน, 2547)

ด้านระบบการบริหารงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ได้พัฒนาระบบบริหารงานวิจัยแห่งชาติ NRPM เป็นระบบสารสนเทศการวิจัย ที่ออกแบบไว้ให้ผู้ใช้ อันประกอบด้วยนักวิจัย เจ้าหน้าที่ ฝ่ายวิจัยของหน่วยงาน และ วช. สามารถดำเนินการส่งข้อเสนอโครงการวิจัย ประเมินข้อเสนอ โครงการวิจัย แก้ไขข้อเสนอ โครงการวิจัย ที่ต้องการเสนอของบประมาณแผ่นดินผ่านระบบ เครือข่าย Internet ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการดำเนินการบริหารจัดการโครงการวิจัย ของหน่วยงานได้ โดยระบบได้แบ่งการบริหารงานวิจัยออกเป็น 3 ชั้น คือ ชั้น Pre Audit Ongoing และ Post Audit โดยชั้น Pre Audit เป็นการตรวจสอบ และการส่งข้อโครงการวิจัยเพื่อเสนอ ขอรับทุน รวมถึงการพิจารณาทุน ชั้น Ongoing เป็นชั้นหลังจากที่ได้รับพิจารณาทุนแล้ว และรายงานผลการดำเนินงานวิจัย และชั้น Post Audit เป็นการตรวจสอบหลังเสร็จสิ้นโครงการวิจัย แล้วโดยมีการจัดทำรายงานรูปเล่มเข้าระบบ ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาระบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยแบ่งเป็น 3 ชั้นตามระบบบริหารงานวิจัยแห่งชาติเพื่อให้ง่ายต่อการดำเนินงาน โดยในการวิจัยนี้จึงได้ให้ ชั้น Pre Audit เป็นชั้นเริ่มต้นตั้งแต่ก่อนได้โจทย์วิจัย จนกระทั่งการส่งข้อโครงการวิจัยเพื่อเสนอ ขอรับทุน รวมถึงการพิจารณาทุน ชั้น Ongoing เป็นชั้นหลังจากที่ได้รับพิจารณาทุนแล้ว มี การดำเนินการวิจัยและรายงานผลการดำเนินงานวิจัย และชั้น Post Audit เป็นการตรวจสอบ หลังเสร็จสิ้นโครงการวิจัยแล้ว มีการจัดทำรายงานวิจัย การจดสิทธิบัตร การตีพิมพ์เผยแพร่ และการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ (บุศรา สารเกษ, 2555)

2.2 ความหมายของการบริหารงานวิจัย

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2542: 1) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายๆ อย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนด โดยใช้กระบวนการอย่างมี ระบบและให้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสม และ Sergiovann กล่าวว่า การ บริหาร คือ กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมี ประสิทธิภาพ ส่วน Barnard กล่าวว่า การบริหาร คือ การทำงานของคณะบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่ร่วมปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ส่วนศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2545: 22) กล่าวว่า การบริหาร คือ กลุ่มของกิจกรรม ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading/Directing) หรือการอำนวย และการควบคุม

(Controlling) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์ โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร (6 M's) เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญในการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิด ประสิทธิภาพผลครบถ้วน บุศรา สารเกษ (2555) ได้กล่าวสรุปว่า การบริหารงาน คือ การจัดการกระบวนการทำงาน หรือกิจกรรมต่างๆ ซึ่ง ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading/ Directing) หรือการอำนวยการ และการควบคุม (Controlling) ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการบริหารงานวิจัยจึงหมายถึง การจัดการระบบ กลไก กระบวนการทำงาน หรือ กิจกรรมต่างๆ ด้านการวิจัย ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ประกันคุณภาพการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2554: 1) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษามีความจำเป็นเนื่องจากเป็นภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติ ซึ่งมี 4 ประการคือ การผลิตบัณฑิต การวิจัยการให้ บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว

ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการปัจจัยดังกล่าวคือ

1. คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศมีแนวโน้มที่จะความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

2. ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษาทั้งในประเด็นการบริการ การศึกษา ข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิตอันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

3. สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่า สามารถพัฒนาองค์ความรู้ และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศให้ มากขึ้นไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากลการพัฒนาภาคการผลิต จริ่งทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและ ชุมชน

4. สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553

5. สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

6. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้ สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในรวมถึงให้มี สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

7. คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษาเมื่อ วันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวงระดับคณะกรรมการการ อุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะ ได้ ใช้ เป็นกรอบการ ดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

8. กระทรวงศึกษาธิการได้ มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษา ให้ มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

9. กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 และคณะกรรมการ การอุดมศึกษาได้ ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไป ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชาคณะวิชาหรือหน่วยงาน เทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้นๆ กำหนดขึ้นโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไป ตามเกณฑ์และใด มาตรฐาน 2) เพื่อให้ ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่

2. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา Office of the Higher Education Commission (OHEC) เป้าหมาย (Targets) และเป้าประสงค์ (Goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล
3. เพื่อให้ ภาควิชาคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษา ทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุงตลอดจนได้ รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็งและพัฒนา จุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง
4. เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ มีส่วนได้ส่วนเสียทำให้มั่นใจว่า สถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด
5. เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูล พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

2.4 ประวัติความเป็นมาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้ก่อตั้งขึ้นภายหลังประกาศใช้พระราชบัญญัติ วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ พุทธศักราช 2518 เพื่อทำหน้าที่ผลิตครูในระดับปริญญาตรี

ปีการศึกษา 2521 ได้เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) 2 ปีหลัง เป็นรุ่นแรก จำนวน 4 วิชาเอก คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย สังคมศึกษา ศิลปศึกษา และได้เปิดสอนหลักสูตรนี้ ให้กับครูประจำการในวันเสาร์และวันอาทิตย์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2521 ด้วย โดย เรียกว่า “โครงการอบรมครูประจำการ (อคป.)” ด้วย

ปีการศึกษา 2524 ได้เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) 4 ปี เป็นรุ่นแรก คือ วิชาเอก ภาษาไทย และได้เปิดสอนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในปีการศึกษา 2527 ได้ เปิดสอนระดับ ป.กศ. สูง ด้านเทคนิคการอาชีพ สาขาศิลปกรรม

ใน ปี พ.ศ. 2527 ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 ซึ่ง พ.ร.บ. ใหม่นี้ได้ ให้อำนาจวิทยาลัยครูเปิดสอนสาขาวิชาอื่นนอกจากสาขาวิชาทางด้านครุศาสตร์ ดังนั้นคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงเปิดสอนสาขาวิชาเพิ่มเติม คือ สาขาวิชาพัฒนาชุมชน

ในปี พ.ศ. 2538 ได้มีการตราพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏขึ้นมาแทนพระราชบัญญัติ วิทยาลัยครู ดังนั้น “วิทยาลัยครูบุรีรัมย์” จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์” ตำแหน่ง “อธิการ” เปลี่ยนเป็น “อธิการบดี” “คณะวิชา” เปลี่ยนเป็น “คณะ” “หัวหน้าคณะวิชา” เปลี่ยนเป็น “คณบดี” และสามารถเปิดสอนได้ถึงปริญญาเอก โดยยึดหลักปรัชญาว่า “เป็นสถาบันการศึกษาเพื่อ การพัฒนาท้องถิ่น”

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้เปิดสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของท้องถิ่น เพิ่มเติม โดยเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต จำนวน 2 สาขาวิชาคือ ภาษาอังกฤษ และ

ภาษาอังกฤษธุรกิจ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต 1 สาขาวิชาคือ รัฐประศาสนศาสตร์ และ หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต 1 สาขาวิชาคือ ออกแบบนิเทศศิลป์ และในปี พ.ศ. 2542 ได้เปิด สอนหลักสูตรระดับปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา

ในปี พ.ศ. 2547 สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ได้รับการยกฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์” มีฐานะ เป็นนิติบุคคล ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา และใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นทางการ ว่า “Buriram Rajabhat University”

ในปีการศึกษา 2551 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้เปิดหลักสูตรใหม่คือหลักสูตร นิติศาสตรบัณฑิต และได้มีการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตเพิ่มเติม 3 สาขาวิชา คือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ (แขนงวิชาภาษาอังกฤษ และแขนงวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ) และการ พัฒนาสังคม นอกจากนี้ ยังได้เปิดหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต 1 สาขาวิชาคือภาษาอังกฤษ โดยมหาวิทยาลัยมอบหมายให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบ ในปีการศึกษา 2552 คณะฯได้เปิด หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม)เพิ่มอีก 1 สาขาวิชาคือ รัฐประศาสนศาสตร์ โดย มหาวิทยาลัยมอบหมายให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบ

ในปีการศึกษา 2553 คณะฯได้ดำเนินการเปิดหลักสูตรใหม่เพื่อให้เป็นไปตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา คือ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภูมิสารสนเทศ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี และในปีการศึกษา 2555 ได้เปิดหลักสูตรศิลปศาสตร บัณฑิต 1 สาขาวิชา คือ บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ และหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร บัณฑิต 1 สาขาวิชาคือ คอมพิวเตอร์ศิลปะและการออกแบบ

ปัจจุบัน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้เปิดสอนหลักสูตรในระดับปริญญา ตรี จำนวน 5 หลักสูตร 10 สาขาวิชา ดังนี้

1. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) จำนวน 6 สาขาวิชา คือ สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชา การพัฒนาสังคม สาขาวิชา ดนตรี และสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์

2. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (รป.บ.) จำนวน 1 สาขาวิชา คือ สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์

3. หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.) จำนวน 1 สาขาวิชา คือ สาขาวิชานิติศาสตร์

4. หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต จำนวน 1 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศิลปะ และการออกแบบ

5. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) จำนวน 1 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาภูมิสารสนเทศ

นอกจากนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ร่วมมือทางวิชาการกับคณะครุศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) จำนวน 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชา สังคมศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา และสาขาวิชานาฏศิลป์ อีกทั้งได้เปิดสอนหลักสูตรในระดับปริญญาโท 2 สาขาวิชา คือ ภาษาอังกฤษ และ รัฐประศาสนศาสตร์

ปรัชญา (Philosophy)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นคณะที่จัดการศึกษาเพื่อสร้างค่าของคนด้วยความรู้ คู่คุณธรรมนำท้องถิ่นพัฒนาสู่สากล

วิสัยทัศน์ (Vision)

ภายในปี พ.ศ. 2565 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นหน่วยงานการศึกษาชั้นนำของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในการพัฒนาวิชาการ งานวิจัย และการสร้างสรรค์องค์ความรู้ คู่ท้องถิ่น สามารถแข่งขันได้ในระดับชาติและนานาชาติ

พันธกิจ (Mission)

1. ผลิตบัณฑิตสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ
2. ทำการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้สู่การพัฒนาท้องถิ่น และเชื่อมโยงเครือข่ายการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ
3. บริการวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่นเพื่อยกระดับและเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านต่างๆ ให้กับสังคม
4. อนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยและอีสานได้ สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ
5. สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic issues)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ 8 ประเด็น ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1: พัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้มีมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 2: พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอาจารย์และบุคลากรให้มีคุณสมบัติตาม
มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 3: สืบสาน ทำนุบำรุง อนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอีสานใต้สู่สากล
และส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ

ยุทธศาสตร์ที่ 4: ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการวิจัยชุมชนสู่มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 5: ยกระดับการให้บริการวิชาการ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการถ่ายทอด
เทคโนโลยีสู่ชุมชนท้องถิ่น เพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 6: พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการเทคโนโลยี
สารสนเทศเพื่อรองรับไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0)

ยุทธศาสตร์ที่ 7: พัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพย์สินและสิทธิประโยชน์ของคณะฯ ให้เกิด
ประสิทธิภาพสูงสุด

ยุทธศาสตร์ที่ 8: ส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีนโยบายการบริหารงานวิจัย ดังนี้คือ

1. สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ ให้ทำการวิจัยที่เชื่อมโยงการเรียนการสอน การบริการวิชาการแก่
ท้องถิ่น ตลอดจนสามารถนำผลงานวิจัยไปพัฒนาตนเองเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ
2. สนับสนุนการทำงานเป็นทีมระหว่างนักวิจัยอาวุโส นักวิจัยระดับกลาง นักวิจัย รุ่นใหม่
และนักศึกษา เพื่อเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ และพัฒนาทีมงานวิจัยที่เข้มแข็ง
3. สนับสนุนการวิจัยตามยุทธศาสตร์ชาติและงานวิจัยเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ท้องถิ่น
ชุมชน โดยการแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานและชุมชนภายนอก
4. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ โดยเชื่อมโยงกับ
เครือข่ายนักวิจัย นักวิชาการ และชุมชน
5. เร่งรัดให้มีการพัฒนาสมรรถภาพและประสิทธิภาพขององค์กร บุคลากร และระบบ
ประสานงานวิจัยในคณะฯ ให้มีความพร้อมต่อการทำวิจัยในทุกรูปแบบ
6. ส่งเสริม สนับสนุนให้อาจารย์ภายในคณะฯ ดำเนินการวิจัยโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม
ประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน/ท้องถิ่น ตลอดจนบริการวิชาการแก่สังคมและชุมชน
7. เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านงานวิจัยให้กับคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรใน
มหาวิทยาลัย

ระหว่างปี พ.ศ. 2557-2560 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มียุทธศาสตร์ในการทำวิจัย คือ ยุทธศาสตร์ที่ 3 เกี่ยวกับพัฒนางานวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และบริการทางวิชาการ เพื่อเป็นแหล่งภูมิปัญญาของท้องถิ่นและชุมชน โดยเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์คือมุ่งการผลิตงานวิจัย และบูรณาการองค์ความรู้สู่การบริการทางวิชาการที่นำไปใช้ประโยชน์ทั้งการศึกษาและเชิงพาณิชย์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และชุมชนอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และมีกลยุทธ์ด้านวิจัยคือส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้เข้มแข็ง ซึ่งประกอบด้วย 7 มาตรการคือ

1. พัฒนาบุคลากรด้านงานวิจัยและคุณภาพงานวิจัย
2. พัฒนานำผลงานงานวิจัยนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
3. บูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอนและการบริการวิชาการ
4. สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อระดมทุนและสร้างงานวิจัยที่ตอบสนองความต้องการของแหล่งทุน
5. ส่งเสริมการเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัย / นวัตกรรมสู่สาธารณะ
6. ส่งเสริมให้บุคลากรนำเสนอผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่ได้มาตรฐานผ่าน Peer review
7. ส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่

2.5 นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559)

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ได้จัดทำ “นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2555-2559)” เพื่อมุ่งเน้นให้เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยของหน่วยงานภาครัฐที่เสนอของบประมาณประจำปีตามมติ คณะรัฐมนตรี โดยสอดคล้องกับสถานการณ์ของประเทศบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและยุทธศาสตร์การวิจัยระดับภูมิภาค รวมทั้งความต้องการของพื้นที่ และสอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559) ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การวิจัย 5 ยุทธศาสตร์คือ

1. ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม มีเป้าประสงค์การวิจัยคือ สร้างองค์ความรู้ให้เป็นพื้นฐานเพื่อความมั่นคงของประเทศโดยการสร้าง

ความเข้มแข็งของสังคม การพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตและความผาสุกของประชาชน มีกลยุทธ์การวิจัย 10 กลยุทธ์

กลยุทธ์การวิจัยที่ 1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอน ทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่น ด้วยการพัฒนาคน เด็กและเยาวชน

กลยุทธ์การวิจัยที่ 2 ส่งเสริม อนุรักษ์และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย

กลยุทธ์การวิจัยที่ 3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค

กลยุทธ์การวิจัยที่ 4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร

กลยุทธ์การวิจัยที่ 5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา

กลยุทธ์การวิจัยที่ 6 พัฒนาจิตสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์การวิจัยที่ 7 จัดการปัญหายาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล

กลยุทธ์การวิจัยที่ 8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน ของท้องถิ่นและสังคม

กลยุทธ์การวิจัยที่ 9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม

กลยุทธ์การวิจัยที่ 10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล

2. ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ มีเป้าประสงค์การวิจัยคือ สร้างองค์ความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานสู่การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยคำนึงถึงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีกลยุทธ์การวิจัย 8 กลยุทธ์คือ

กลยุทธ์การวิจัยที่ 1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันและการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร

กลยุทธ์การวิจัยที่ 2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์การวิจัยที่ 3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์การวิจัยที่ 4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์การวิจัยที่ 5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น

กลยุทธ์การวิจัยที่ 6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์การวิจัยที่ 7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

กลยุทธ์การวิจัยที่ 8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

3. ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีเป้าประสงค์การวิจัยคือ พัฒนาองค์ความรู้และฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการและการพัฒนาทุน ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบ โดยท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วม ความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยคำนึงถึงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีกลยุทธ์การวิจัย 4 กลยุทธ์คือ

กลยุทธ์การวิจัยที่ 1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์การวิจัยที่ 2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรรม

กลยุทธ์การวิจัยที่ 3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ และสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ

กลยุทธ์การวิจัยที่ 4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ

4. ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรม และบุคลากรทางการวิจัย มีเป้าประสงค์การวิจัยคือ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและการพึ่งพาตนเอง โดยใช้ฐานความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและวิทยาการต่างๆ อย่างสมดุลและเหมาะสม มีกลยุทธ์การวิจัย 2 กลยุทธ์คือ

กลยุทธ์การวิจัยที่ 1 พัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ

กลยุทธ์การวิจัยที่ 2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ

5. ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศเพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย มีกลยุทธ์การวิจัย 2 กลยุทธ์คือ

กลยุทธ์การวิจัยที่ 1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ

กลยุทธ์การวิจัยที่ 2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ

2.3. ยุทธศาสตร์การวิจัย (พ.ศ.2555-2559) : ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิสัยทัศน์ : มีองค์ความรู้จากการวิจัยที่มีคุณภาพเพื่อการเรียนรู้และใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและภาคอย่างสมดุลและยั่งยืน

พันธกิจ ประกอบด้วย 1) สร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในการ คงความสุขของประชาชนและเม ื่อน่าอยู่ 2) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีภูมิคุ้มกันควบคุม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุล 3) พัฒนาขีดความสามารถของ

จังหวัด/กลุ่มจังหวัดด้วยกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาคประชาชน 4) การบริหารจัดการงานวิจัยและผลงานการวิจัยแบบธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์การวิจัย ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ดังนี้

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม

ยุทธศาสตร์การวิจัยนี้เป็นการมุ่งเน้นให้ประชาชนมีความรู้และทักษะควบคู่คุณธรรม จริยธรรมและจิตสาธารณะเพื่อความมั่นคงในชีวิตและอาชีพ รวมทั้งเกิดการคงความสุขในสังคม และชุมชนหรือเมืองน่าอยู่บนบริบทของภาคที่มีประชากรมากที่สุดแต่ขาดโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงค่านิยมและปัญหาด้านสุขภาพ พร้อมทั้งมีประชากรสูงวัยมากขึ้น อันมีผลให้แนวโน้มเป็นสังคมแห่งการพึ่งพิงและสังคมของผู้ด้อยโอกาสมากขึ้น รวมทั้งสถาบันครอบครัวอ่อนแอและมีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นทำให้เกิดความขัดแย้งมากขึ้น อย่างไรก็ตามยังมีการรวมกลุ่มที่เป็นเอกลักษณ์และมีความโดดเด่นด้านศาสนาและวัฒนธรรมที่หลากหลาย จึงได้กำหนดเป็น 13 กลยุทธ์การวิจัยที่มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาคุณธรรม จริยธรรมและจิตสาธารณะ การอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและสวัสดิการเพื่อความมั่นคงและคุณภาพของชีวิต ตลอดจนการบริหารกิจการบ้านเมืองน่าอยู่ควบคู่การส่งเสริมความเข้มแข็งและการสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม ตลอดจนการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนด้วยศาสนาและเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ เพื่อการเสริมสร้างความสันติสุขและความมั่นคงของประเทศ และความมั่นคงของมนุษย์

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์การวิจัยนี้เป็นการมุ่งพัฒนาศักยภาพด้านเศรษฐกิจที่ประกอบด้วย ด้านการเกษตร ด้านอุตสาหกรรมและด้านการบริการบนบริบทของภาคที่ตั้งอยู่กลางกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงที่มีความพร้อมด้านระบบสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งเป็นฐานการผลิตอาหารและพลังงานทดแทน ตลอดจนการเป็นแหล่งที่มีข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดของประเทศและมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่โดดเด่นและได้รับการพัฒนาและสืบทอดกันมาเป็นเวลายาวนาน จึงได้กำหนดเป็น 18 กลยุทธ์การวิจัยที่มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการแปรรูปทางการเกษตรและประมง ซึ่งครอบคลุมการเพิ่มศักยภาพข้าวหอมมะลิและสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรเพื่ออาหารและพลังงาน รวมทั้งการพัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญา

ท้องถิ่น เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน โดยเชื่อมโยงกับประชาชน ทาการวิจัยเพื่อขยายผล นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการวิจัยเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมและบริการ ซึ่งครอบคลุมถึงการท่องเที่ยว การพัฒนาด้านพลังงาน โลจิสติกส์ และเทคโนโลยีโดยดำเนินการบนพื้นฐานของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งสัมพันธ์ภาพกับประเทศเพื่อนบ้าน

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์นี้มุ่งเน้นการฟื้นฟูและพัฒนาตลอดจนการใช้ประโยชน์ทุนทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพด้านสังคม และเศรษฐกิจอย่างสมดุลและยั่งยืนบนบริบทของภาคที่สภาวะอากาศโลกร้อนขึ้น ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมลงและพื้นที่ดินเค็มขยายจำนวนมากขึ้น การขยายตัวของชุมชนเมืองมากขึ้นอันมีผลให้เกิดมลพิษ แต่ภาคนี้เป็นแหล่งที่มีความหลากหลายด้านทรัพยากรธรรมชาติและมีทรัพยากรแร่จำนวนมากที่ยังไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์รวมทั้งความโดดเด่นซากดึกดำบรรพ์ จึงได้กำหนดเป็น 10 กลยุทธ์การวิจัยที่มุ่งเน้นการวิจัยเกี่ยวกับการฟื้นฟูดินและป่าไม้ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำรวมทั้งน้ำเสียจากชุมชนและอุตสาหกรรม การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างชาญฉลาด โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและสังคมอย่างแท้จริง (Meaningful Public Participation) เพื่อป้องกันและลดความขัดแย้ง รวมทั้งการสร้างองค์ความรู้และใช้ประโยชน์เกี่ยวกับการลดภาวะโลกร้อน

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรม และบุคลากรทางการวิจัย

ยุทธศาสตร์การวิจัยนี้มุ่งเน้นพัฒนาและการนำความรู้วิชาการและเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ควบคู่การพัฒนาทรัพยากรบุคคล จึงได้กำหนดเป็น 3 กลยุทธ์การวิจัยที่มุ่งเน้นการวิจัยที่ใช้วิชาการและเทคโนโลยีเพื่อสร้างองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและแปรรูปด้านการเกษตร การส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันรักษาโรค การอนุรักษ์และส่งเสริมความภูมิใจความเป็นไทย รวมทั้ง การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ตลอดจนเสริมสร้างศักยภาพการวิจัยด้วยการพัฒนาบุคลากร

2.6 แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ 4 ปี (ปี พ.ศ. 2557 – 2560)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านเศรษฐกิจ

“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย” มีความสอดคล้องกับแผนบริหารราชการแผ่นดิน(พ.ศ. 2555 – 2558) นโยบายที่ 8 “นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ข้อ 8.1 “ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน” เป้าประสงค์เชิงนโยบาย ข้อ 1 “ระบบการบริหารงานภาครัฐมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีธรรมาภิบาล ได้รับความเชื่อมั่นศรัทธาจากประชาชน” นโยบาย ข้อ 2 “เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการบริหารงานแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง ยกย่องสมรรถนะของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบโครงสร้าง และระบบการบริหารงานใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวสูง และปรับปรุงระบบบริการประชาชนให้เป็นเชิงรุกมากขึ้น ทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์บริการครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการที่หลากหลายขึ้น และการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วมและระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ มุ่งเน้นการจัดการความรู้และพัฒนาส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ” กลยุทธ์ “ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ให้สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ผ่านระบบการบริหารงานจังหวัด/กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 “ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต”

“คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี ร่มเย็น เป็นสุข ในปี 2560” มีความสอดคล้องกับแผนบริหารราชการแผ่นดิน(พ.ศ. 2555 – 2558) นโยบายที่ 8 “นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ข้อ 8.1 “ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน” เป้าประสงค์เชิงนโยบาย ข้อ 1 “ระบบการบริหารงานภาครัฐมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีธรรมาภิบาล ได้รับความเชื่อมั่นศรัทธาจากประชาชน” นโยบาย ข้อ 2 “เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการบริหารงานแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง ยกย่องสมรรถนะของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบโครงสร้าง และระบบการบริหารงานใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวสูง และปรับปรุงระบบบริการประชาชนให้เป็นเชิงรุกมากขึ้น ทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์บริการครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการที่หลากหลายขึ้น และการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วมและระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ มุ่งเน้นการจัดการความรู้และพัฒนาส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัด

และมีประสิทธิภาพ” กลยุทธ์ “ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ให้สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ผ่านระบบการบริหารงานจังหวัด/กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

“อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วม สู่สมดุลสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน” มีความสอดคล้องกับแผนบริหารราชการแผ่นดิน(พ.ศ. 2555 – 2558) นโยบายที่ 8 “นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ข้อ 8.1 “ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน” เป้าประสงค์เชิงนโยบาย ข้อ 1 “ระบบการบริหารงานภาครัฐมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีธรรมาภิบาล ได้รับความเชื่อมั่นศรัทธาจากประชาชน” นโยบาย ข้อ 2 “เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการบริหารงานแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง ยกระดับสมรรถนะของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบโครงสร้าง และระบบการบริหารงานใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวสูง และปรับปรุงระบบบริการประชาชนให้เป็นเชิงรุกมากขึ้น ทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์บริการครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการที่หลากหลายขึ้น และการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วมและระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ มุ่งเน้นการจัดการความรู้และพัฒนาส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ” กลยุทธ์ “ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ให้สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ผ่านระบบการบริหารงานจังหวัด/กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4: ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ

“ประชาสังคมมีความมั่นคง และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน” มีความสอดคล้องกับแผนบริหารราชการแผ่นดิน(พ.ศ. 2555 – 2558) นโยบายที่ 8 “นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ข้อ 8.1 “ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน” เป้าประสงค์เชิงนโยบาย ข้อ 1 “ระบบการบริหารงานภาครัฐมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีธรรมาภิบาล ได้รับความเชื่อมั่นศรัทธาจากประชาชน” นโยบาย ข้อ 2 “เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการบริหารงานแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง ยกระดับสมรรถนะของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบโครงสร้าง และระบบการบริหารงานใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวสูง และปรับปรุงระบบบริการประชาชนให้เป็นเชิงรุกมากขึ้น ทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์บริการครบวงจรที่

ครอบคลุมการให้บริการที่หลากหลายขึ้น และการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วม และระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ มุ่งเน้นการจัดการความรู้และพัฒนาส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่าง ประหยัดและมีประสิทธิภาพ” กลยุทธ์ “ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่ม จังหวัด ให้สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ผ่านระบบการบริหารงานจังหวัด/กลุ่มจังหวัดแบบ บูรณาการ”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5: ด้านการบริหารจัดการ

“การบริหารจัดการมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล บนพื้นฐานธรรมาภิบาล” มีความ สอดคล้องกับแผนบริหารราชการแผ่นดิน(พ.ศ. 2555 – 2558) นโยบายที่ 8 “นโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี” ข้อ 8.1 “ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน” เป้าประสงค์เชิงนโยบาย ข้อ 1 “ระบบการบริหารงานภาครัฐมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีธรรมาภิบาล ได้รับความเชื่อมั่น ศรัทธาจากประชาชน” นโยบาย ข้อ 2 “เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการบริหารงานแบบ บูรณาการอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับสมรรถนะของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ พัฒนาและ ส่งเสริมรูปแบบ โครงสร้าง และระบบการบริหารงานใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวสูง และ ปรับปรุงระบบบริการประชาชนให้เป็นเชิงรุกมากขึ้น ทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์บริการครบวงจรที่ ครอบคลุมการให้บริการที่หลากหลายขึ้น และการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วม และระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ มุ่งเน้นการจัดการความรู้และพัฒนาส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่าง ประหยัดและมีประสิทธิภาพ” กลยุทธ์ “ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่ม จังหวัด ให้สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ผ่านระบบการบริหารงานจังหวัด/กลุ่มจังหวัดแบบ บูรณาการ”

2.7 แผนยุทธศาสตร์ 4 ปี พ.ศ. 2557 – 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

สำหรับแผนยุทธศาสตร์ 4 ปี พ.ศ. 2557 – 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ไว้ทั้งหมด 7 ประเด็น และมีเพียงประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนางานวิจัยบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์และบริการทางวิชาการ เพื่อเป็นแหล่งภูมิปัญญาของท้องถิ่นและชุมชน

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : มุ่งการผลิตงานวิจัย และบูรณาการองค์ความรู้สู่การบริการทางวิชาการที่นำไปใช้ประโยชน์ทั้งการศึกษาและเชิงพาณิชย์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และชุมชนอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 1: เสริมสร้าง พัฒนาระบบกลไก และโครงสร้างพื้นฐานงานวิจัยที่เข้มแข็ง
มาตรการ :

1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมอย่างมีคุณภาพเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนตลอดจนบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอนและการบริการวิชาการสู่เชิงพาณิชย์

2) การสร้างและพัฒนาระบบ กลไกการบริหารจัดการงานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ

3) สร้างเครือข่ายการวิจัยและนวัตกรรมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

4) สนับสนุนผลงานวิจัยของศูนย์วิจัยเฉพาะทางและศูนย์วิจัยสู่ความเป็นเลิศ

กลยุทธ์ที่ 2 : สร้างกระบวนการและพัฒนาระบบกลไกการบริการทางวิชาการให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรการ :

1) ส่งเสริมการให้บริการวิชาการ และหลักสูตรระยะสั้นเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน และท้องถิ่น

2) พัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้สามารถให้บริการทางวิชาการให้มีประสิทธิภาพ

3) ประชาสัมพันธ์การให้บริการอย่างทั่วถึงและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและชุมชนทุกระดับ

4) สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการบริการทางวิชาการกับหน่วยงานภาครัฐ/รัฐวิสาหกิจ และเอกชน

5) ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยที่แก้ปัญหาเศรษฐกิจ ชุมชน ท้องถิ่น และสังคมสู่การบริการทางวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

6) ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

2.8 ยุทธศาสตร์การวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การบริหารงานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

วัตถุประสงค์ที่ 1 สนับสนุนการบริหารจัดการงานวิจัยต้นน้ำ

กลยุทธ์ข้อที่ 1 สร้างและเพิ่มขีดความสามารถนักวิจัยทุกระดับให้มีศักยภาพในการดำเนินการวิจัยอย่างมีคุณภาพเพื่อสร้างผลงานที่ใช้ประโยชน์ได้จริง
มาตรการหรือแผนการดำเนินงาน

1. สร้างกระบวนการพัฒนาคณาจารย์ พนักงานเจ้าหน้าที่ทุกระดับ ให้มีความรู้ ทักษะด้านการวิจัยตั้งแต่ระดับเบื้องต้น จนถึงระดับที่สามารถนำไปปฏิบัติได้
2. ส่งเสริม/สนับสนุนให้นักศึกษาทั้งระดับปริญญาตรี ระดับบัณฑิตศึกษามีโอกาสทำวิจัยโดยมีแหล่งทุนจากภายนอกรองรับ โดยเน้นประเด็นการยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ทางสังคม การศึกษา การศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของคนในชุมชน
3. ส่งเสริม/สนับสนุนให้ข้าราชการ/พนักงาน (ที่ไม่ใช่อาจารย์) ทำการวิจัยเพื่อพัฒนางานที่ตนรับผิดชอบ
4. ผลักดันให้หน่วยงานในมหาวิทยาลัยทุกหน่วยงาน (คณะ / ศูนย์ / สำนักฯ) ทำวิจัยในประเด็นการวิจัยสถาบันเพื่อการพัฒนาองค์กรและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานและให้บริการชุมชน
5. ส่งเสริม สนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

กลยุทธ์ข้อที่ 2 สร้างเครือข่าย กลไกและระบบการสนับสนุนการดำเนินการวิจัยแบบพหุภาคีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

มาตรการหรือแผนการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนางานวิจัย โดยร่วมมือกับองค์กรภายนอก เช่น หอการค้าจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด/ภาคและหน่วยงานระหว่างประเทศ (กัมพูชา ลาว เวียดนาม พม่า) โดยนำแนวทางการพัฒนาแบบพันธมิตร

2. สร้างเครือข่ายกับผู้ทรงคุณวุฒิ และศูนย์ความเป็นเลิศในทุกๆระดับ เพื่อนำไปสู่การพัฒนา ดำเนินการ และใช้ประโยชน์งานวิจัยร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย และภาคอื่น ๆ

3. ส่งเสริม/สนับสนุนให้คณาจารย์/นักวิจัยได้เข้าไปมีส่วนร่วม และเกิดความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ และ เอกชน ในลักษณะเครือข่ายการวิจัยเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย ระบบการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์ข้อที่ 3 ส่งเสริมให้สร้างมาตรการกระตุ้นการสร้างพลังขับเคลื่อนการดำเนินการวิจัยในมหาวิทยาลัย

มาตรการหรือแผนการดำเนินงาน

1. ส่งเสริม/จัดตั้งกลุ่ม “ประชาคมวิจัย” แต่ละระดับเพื่อเกิดการพัฒนาและยกระดับคุณภาพของงานวิจัยเฉพาะทาง

2. สนับสนุน จัดหาเครื่องมือ วัสดุ/อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยอย่างครบถ้วน

3. สร้างบรรยากาศทางการวิจัยให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดปี

4. ผลักดันการสร้างระบบทดแทนภาระงานสอนกับการวิจัยอย่างมีส่วนร่วม และเป็นระบบ

5. สนับสนุนกิจกรรมการสร้างพลังขับเคลื่อนการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์ข้อที่ 4 พัฒนาระบบบริหารและจัดการงานวิจัยในรูปแบบชุด โครงการและโครงการอย่าง โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีมาตรฐาน

มาตรการหรือแผนการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมให้เกิด “ประชาคมวิจัย” เฉพาะทางเพื่อร่วมกันเตรียมความพร้อมในการพัฒนาข้อเสนอ โครงการวิจัยสำหรับจัดส่งเพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกตามรอบเวลาที่กำหนด

2. สร้างเครือข่ายระหว่างมหาวิทยาลัย กับ ชุมชน ในการพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกัน ซึ่งจะส่งผลต่อความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน/ท้องถิ่น

กลยุทธ์ข้อที่ 5 สร้างกลไก เชื่อมโยงแหล่งทุนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

มาตรการหรือแผนการดำเนินงาน

1. สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานที่เป็นแหล่งสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัย เช่น สกว. , สวทช. , สสส. , วช. , วร. , องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ ฯลฯ
2. มีการจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับ “แหล่งทุนวิจัย” ทั้งจากแหล่งทุนภายในและแหล่งทุนภายนอกเพื่ออำนวยความสะดวกในการสืบค้นของคณาจารย์ นักวิจัย และผู้สนใจทั่วไป
3. มีระบบในการจัดหาแหล่งทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา
4. พัฒนาระบบกลไกการจัดสรรงบประมาณด้านการวิจัยในแหล่งทุนต่าง ๆ อย่าง มีมาตรฐาน โปร่งใส และตรวจสอบได้

วัตถุประสงค์ที่ 2 สนับสนุนการบริหารจัดการงานวิจัยกลางน้ำ

กลยุทธ์ข้อที่ 6 สร้างระบบที่เลี้ยงนักวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพงานวิจัย

มาตรการหรือแผนการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมให้ผู้บริหารงานวิจัยระดับคณะ/ศูนย์/สำนักฯ ได้มีโอกาสพัฒนาทักษะและความชำนาญด้านการบริหารงานวิจัย
2. พัฒนาระบบที่เลี้ยงนักวิจัยให้กับนักวิจัยใหม่
3. จัดหาผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยเฉพาะทางทั้งจากหน่วยงานภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัยมาเป็นทีมที่ปรึกษา

กลยุทธ์ข้อที่ 7 สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิด “คลินิกการวิจัย”

มาตรการหรือแผนการดำเนินงาน

1. มีการจัดตั้ง “ศูนย์ให้คำปรึกษาด้านการวิจัย” สำหรับบุคลากรทั้งจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

2. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อช่วยในการดำเนินการวิจัย

กลยุทธ์ข้อที่ 8 สร้างระบบติดตาม และประเมินผลตลอดกระบวนการทำวิจัย

มาตรการหรือแผนการดำเนินงาน

ขั้นตอน

1. พัฒนาระบบติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการวิจัยทุก
2. ส่งเสริมให้หน่วยงานระดับคณะและหน่วยงานย่อยของแต่ละคณะ/ศูนย์/สำนักฯ มีระบบการทำงานในลักษณะ Learning Organization

วัตถุประสงค์ที่ 3 สนับสนุนการบริหารจัดการงานวิจัยปลายน้ำ

กลยุทธ์ข้อที่ 9 ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการสังเคราะห์งานวิจัย (Meta-analysis) ใน

หน่วยงานระดับคณะ ศูนย์/สำนัก/สถาบันฯ

มาตรการหรือแผนการดำเนินงาน

1. สร้างองค์ความรู้ในการสังเคราะห์งานวิจัยให้กับ Node ระดับคณะ ศูนย์/สำนัก/สถาบันฯ
2. มีระบบการติดตามผลการสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้ / แก้ปัญหา / ต่อยอดงานวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์ข้อที่ 10 สร้างระบบผลักดันการต่อยอด และนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ทั้ง

ในรูปแบบตีพิมพ์ผลงานวิชาการระดับชาติ /นานาชาติ และนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่น

มาตรการหรือแผนการดำเนินงาน

1. จัดทำ “วารสารการวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์” ให้มีมาตรฐานและได้รับการยอมรับในระดับชาติ
2. จัดเวทีวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานการวิจัยของอาจารย์ นักวิจัย นักศึกษา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันทั้งภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัยในทุกปี
3. ส่งเสริมให้เกิดการนำผลงานการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์อันจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน เช่น การใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการ การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เป็นต้น

4. จัดหาแหล่งตีพิมพ์/เผยแพร่ผลงานวิจัยที่หลากหลายเพื่อเป็นทางเลือกให้กับนักวิจัยทุกระดับ

5. จัดทำ Database ที่ทันสมัยสำหรับเผยแพร่ผลงานวิจัย และสามารถสืบค้นผ่าน Web site ของสถาบันวิจัยและพัฒนา

6. สนับสนุนการจดสิทธิบัตรผลการวิจัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อพัฒนาทั้งพื้นที่ บนฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นและสากล

กลยุทธ์ข้อที่ 1 สร้างระบบสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยเน้นการวิจัยบนฐานความอยากรู้ ฐานการแก้ไขปัญหา ฐานการพัฒนา และการวิจัยเชิงพื้นที่

กลยุทธ์ข้อที่ 2 ส่งเสริมการจัดการความรู้ในท้องถิ่น เพื่อยกระดับงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

กลยุทธ์ข้อที่ 3 สร้างกลไก การเข้าถึงองค์ความรู้สากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อการขับเคลื่อนการสร้างศูนย์ความเป็นเลิศด้านยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และชายแดน

ส่งเสริมการวิจัยในประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างและชายแดน ดังนี้

กลยุทธ์ข้อที่ 1 การบูรณาการ การพัฒนาคนและคุณภาพการศึกษาในท้องถิ่น โดยเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

กลยุทธ์ข้อที่ 2 การยกระดับวิสาหกิจชุมชนในท้องถิ่น ประเทศเพื่อนบ้าน สู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในชุมชน

กลยุทธ์ข้อที่ 3 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีท้องถิ่น และสมัยใหม่สู่การนำไปใช้เชิงพาณิชย์ โดยเน้นสิ่งทอ เซรามิกส์ เฟอร์นิเจอร์ บรรจุภัณฑ์ และอื่น ๆ

2.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธนาวรรณ สุขเกษม (2549) ได้ทำการศึกษาการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่าสถานภาพการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีจุดแข็ง คือ มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัย กำหนดงานวิจัยเป็นภาระงาน คณาจารย์ มีศักยภาพในการทำวิจัย จุดอ่อนคือมหาวิทยาลัยไม่มีระบบบริหารจัดการ งานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน ไม่มีกรอบทิศทางการวิจัยที่ชัดเจน ไม่มีปัจจัยหนุนเสริมการวิจัย งบประมาณที่จัดสรรสำหรับการวิจัยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมาก ทำให้นักวิจัยขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน งานวิจัยที่ทำการเผยแพร่ระดับชาติและนานาชาติน้อยมาก และการบริหารงานของมหาวิทยาลัยประกอบไปด้วย ระบบงานย่อย 4 ระบบ คือระบบการพัฒนาโจทย์วิจัย ระบบการพัฒนาข้อเสนองานวิจัย ระบบ การประเมินและติดตามผลงานวิจัย และระบบการเผยแพร่ งานวิจัย

ทัศนีย์ ปัทมสนธิ (2549) ได้ศึกษาระบบการบริหารการติดตามและสนับสนุนการวิจัย ผลการวิจัยสรุปว่า 1) ด้านการบริหารจัดการ มีโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการวิจัยอย่างชัดเจน แต่ในทางปฏิบัติยังขาดผู้ประสานงาน วิจัย ซึ่งถือเป็นแนวทางสำคัญของการติดตามและสนับสนุนการวิจัย โดยเฉพาะการติดตาม สนับสนุนในเชิงบวก 2) ด้านการจัดกิจกรรมสนับสนุนการวิจัย การประชุมนักวิจัยหรือการ ฝึกอบรมเพิ่มทักษะการวิจัย ช่วยให้นักวิจัยมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักวิจัยกับผู้ประสานงานวิจัยหรือสถาบันวิจัย นอกจากนั้นผลการ ประเมินการจัดอบรมเรื่องการวิจัยแบบ R&D พบว่าผู้เข้าร่วมการอบรมมีความพึงพอใจใน ระดับสูง และเชื่อว่าสามารถนำไปสู่การวิจัยที่มีประสิทธิภาพต่อไปได้

อัจฉรา กลิ่นจันทร์ (2549) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการเผยแพร่ผลงานวิจัย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ช่องทางที่เหมาะสมในการเผยแพร่ ผลงานวิจัย คือ เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย วารสารตีพิมพ์ ห้องสมุด หนังสือพิมพ์ และช่องทาง การประชุมวิชาการ โดยนำผลงาน ไปใช้ศึกษาค้นคว้าอ้างอิง ใช้ในการพัฒนา ใช้เป็นข้อมูล ประกอบการตัดสินใจ และนำไปใช้ในการพาณิชย์ โดยต้องการดำเนินการให้มีหน่วยงานรับบริการ สืบค้นข้อมูล บริการถ่ายเอกสาร โทรศัพท์ บอกรับสมาชิก และการบริการส่งแฟกซ์ รวมทั้ง ให้บริการปรึกษาทางด้านการวิจัย โดยตั้งเป็นชมรม ปรึกษาทางอีเมล ทางโทรศัพท์ และการ บอกรับสมาชิก และเสนอแนะให้จัดนิทรรศการ มีกำหนดเวลาจัดงานที่แน่นอน มีวารสาร เผยแพร่ มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ารับฟังเนื้อหาการวิจัย จัดตั้งหน่วยงานวิจัย

เพื่ออำนวยความสะดวก มีการติดตามผลงานวิจัยว่ามีความเป็นไปได้จริงควรมีการสนับสนุนและ
ข่าวสารสาระต่างๆ ให้กับอาจารย์ที่ทำงานวิจัย ควรมีการจัดประชุมทางวิชาการเป็นประจำ

วิไลวรรณ วิภาจักษณ์กุล (2550) ได้ศึกษาระบบการบริหารจัดการพัฒนาข้อเสนอ
โครงการวิจัย พบว่ามีการบริหารจัดการพัฒนา ข้อเสนอโครงการวิจัยเป็นขั้นตอนทั้งหมด 6 ขั้นตอน
ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 สถาบันจัดทำเอกสาร เสร็จสิ้นของแหล่งทุน ขั้นตอนที่ 2 สถาบันวิจัยและพัฒนา
ประชาสัมพันธ์เชิญชวนผู้สนใจส่ง ข้อเสนอโครงการวิจัย ทั้งทุนภายในและทุนภายนอก ขั้นตอนที่ 3
การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนา ข้อเสนอโครงการวิจัย ขั้นตอนที่ 4 การพิจารณาทุนภายในของ
คณะ ขั้นตอนที่ 5 การพิจารณา ทุนภายนอก ขั้นตอนที่ 6 จัดทำสัญญารับทุน โดยภาพรวมพบว่า
เป็นระบบที่มีขั้นตอนที่สามารถ ปฏิบัติได้ เป็นประโยชน์และมีความเหมาะสมทุกขั้นตอน สำหรับ
ขั้นตอนที่ต้องได้รับการปรับปรุง และแก้ไข คือ ขั้นตอนการพิจารณาทุนและขั้นตอนการทำสัญญา
ศรีสมภพ จิตภิรมย์ศรี และคณะ (2550) ได้ศึกษาโครงการระบบบริหารงานวิจัยสำหรับ
มหาวิทยาลัยภูมิภาค: กรณีศึกษาสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
พบว่า ตัวแบบกลยุทธ์ในการพัฒนาการบริหารงานวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ก็คือ การปรับ โครงสร้างการบริหารในระดับ Macro-Structure พร้อม
กับสร้างแรงจูงใจในการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับ Micro-Unit เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ดังกล่าว
มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการปรับตัวในเชิงโครงสร้าง ด้วยการสร้างองค์กรสนับสนุน การทำวิจัย
ทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ที่เน้นการวิจัยเฉพาะด้านหรือเฉพาะพื้นที่ให้ สอดคล้องกับ
สถานการณ์ในพื้นที่ มีขั้นตอนในการประกาศนโยบายวิจัยด้านสังคมศาสตร์และ มนุษยศาสตร์ที่
ชัดเจน เน้นความเป็นเลิศเฉพาะด้านเฉพาะพื้นที่ พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณ และจัดตั้งโครงสร้าง
ที่เป็นรูปธรรมเพื่อดำเนินการสนับสนุนการวิจัยดังกล่าว นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยยังต้องสร้าง
สถาบันสนับสนุนการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยที่มีอุปกรณ์ บุคลากร ระบบสารสนเทศ และ
องค์กรเครือข่ายนี้จะมีการพัฒนางานวิจัยร่วมกัน มีการสร้าง ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศในปัญหา
ภาคใต้เพื่อการวิจัยทางนโยบาย และจัดประชุมวิชาการ ทางด้านงานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ ตัวแบบที่
เชื่อมโยงการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับมหภาคและ จุลภาคคือ ปรับปรุงแนวทางการวิเคราะห์ภาระ
งานในการเพิ่มอัตรากำลังพนักงาน โดยฝ่ายแผน ของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอัตราส่วนระหว่าง
อาจารย์กับจำนวนนักศึกษาเต็มเวลา และเกณฑ์ ภาระการสอนของอาจารย์ โดยให้มหาวิทยาลัยเพิ่ม
เกณฑ์ภาระงานวิจัย ปัจจัยชี้ขาดการ พัฒนาการวิจัยไม่ใช่เพียงแค่โครงสร้าง แต่อยู่ที่ปัจจัยระดับ
ปัจเจกด้วย ข้อเสนอเชิงกลยุทธ์ คือ แผนการพัฒนาบุคลากรเพื่อพัฒนาตนเองในการทำวิจัยในสาขา

ของตนเอง และสาขาเฉพาะทาง ที่มหาวิทยาลัยสนับสนุน นอกจากนี้ยังควรมีการพัฒนาคลัง
สนับสนุนสารสนเทศและพัฒนา ประสิทธิภาพระบบสารสนเทศและสถาบันวิทยบริการ เมื่อ
พิจารณาโดยรวมตัวแบบแผนกลยุทธ์ ในการพัฒนาการวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มี
องค์ประกอบสามด้านคือ กลไกการ พัฒนาการบริหารงานวิจัยสำหรับมหาวิทยาลัย กลไกการ
พัฒนานักวิจัย และกลไกการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์กับสังคม จุดเชื่อมต่อระหว่างสาม
องค์ประกอบ คือ การปรับ โครงสร้างการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยด้วยการแก้ปัญหาภาระ
งานสอนของอาจารย์ เพื่อให้มีเวลาการพัฒนางานวิจัย องค์กรมมหาวิทยาลัยมีความจำเป็นที่จะต้องลด
ภาระงานด้าน การสอนให้อยู่ในระดับที่สอดคล้องกับภาระงานในการสร้างผลงานวิจัยของบุคลากร
และจะต้อง มีการคิดภาระงานเพื่อขยายอัตรากำลัง โดยอาศัยการวิเคราะห์ภาระงานการวิจัยด้วย
ไม่ใช่ การคำนวณจากการสอน อย่างเดียว

ก้าน จันทร์พรหม และคณะ (2550) ได้ศึกษาโครงการพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยของ
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พบว่า การสร้างโจทย์วิจัยที่ตอบสนองต่อความต้องการของพื้นที่ ภาคใต้
ตอนบน โดยเน้นที่จะสนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาที่ตอบสนองต่อความ ต้องการ
ของชุมชนในท้องถิ่นภาคใต้ และจัดให้มีโครงการการสร้าง โจทย์วิจัยที่ตอบสนองต่อ ความต้องการ
ของพื้นที่ภาคใต้ตอนบน เพื่อการบริหารงานวิจัยเชิงรุกและใช้เป็นต้นแบบให้ นักวิจัยใน
มหาวิทยาลัย ส่วนการพัฒนาหน่วยวิจัยเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการอย่างยั่งยืน โดยมีการ
สนับสนุนและส่งเสริมกลุ่มนักวิจัยที่สามารถพัฒนางานวิจัยไปสู่ความเป็นเลิศทางด้าน วิชาการใน
รูปของ “ทุนพัฒนาหน่วยวิจัย” มี 7 หน่วย ได้แก่ หน่วยวิจัยวิทยาศาสตร์และ วิศวกรรมทางไม้
หน่วยวิจัยฟิสิกส์ทดลอง หน่วยวิจัยระบบซับซ้อน หน่วยวิจัยภูมิภาคศึกษาหน่วยวิจัยความ
หลากหลายของพรรณพืช หน่วยวิจัยไม้ผลเขตร้อน และหน่วยวิจัยการใช้ ประโยชน์ผลิตภัณฑ์
ธรรมชาติ ดังนั้นเพื่อให้หน่วยวิจัยสามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศทาง วิชาการ ที่ดำรงอยู่ได้อย่าง
ยั่งยืนและมีผลงานอย่างต่อเนื่อง สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จึงจัดให้มี
โครงการพัฒนาหน่วยวิจัยเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ อย่างยั่งยืน โดยใช้กระบวนการ
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เข้าใจกัน โดยทั่วไปว่า การจัดการความรู้ (Knowledge Management, KM) ทำให้
เกิดกลุ่มวิจัย 4 ระดับดังนี้ กลุ่มวิจัย (Research Group, RG) หน่วยวิจัย (Research Unit, RU) หน่วย
วิจัยเพื่อความเป็นเลิศ (Research Unit for Excellence, RUE) ศูนย์วิจัยเพื่อความเป็นเลิศเฉพาะทาง
(Research Center for Excellence, RCE)

สุจิรา ประยูรพิทักษ์ และคณะ (2550) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งใน ระบบ การบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยพายัพ มีการศึกษาวิเคราะห์ปัญหากระบวนการวิจัย ด้วยวิธีการ ศึกษาวิจัยทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีการ รวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ในกลุ่มผู้บริหารและคณาจารย์ จัดสัมมนาระดมความคิดเห็นและ การประชุมเชิง ปฏิบัติการ พบว่า ด้านการบริหารจัดการงานวิจัยให้ความสำคัญกับการพัฒนา ระบบการบริหาร จัดการที่ใช้ทักษะการจัดการเชิงรุกตลอดกระบวนการ คือ การจัดการต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ รวมทั้งการติดตามประเมินผลเพื่อพัฒนาระบบให้ทำงานได้เต็มศักยภาพ โดยการบริหารจัดการ งานวิจัยในสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องมีองค์ประกอบดังนี้ 1) มีระบบ วิจัยที่มีทิศทางชัดเจน จะ สามารถกำกับคุณภาพงานวิจัย จำนวนงานวิจัยการใช้ประโยชน์จาก งานวิจัยได้ 2) มีระบบการ บริหารจัดการงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพในทางปฏิบัติ ซึ่งการบริหาร งานวิจัยที่มีลักษณะพลวัตและความคล่องตัวสูง เน้นการใช้ทักษะการจัดการเชิงรุก เปิดโอกาส และยอมรับความหลากหลาย ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย มีการ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ในทุกขั้นตอน เพื่อการพัฒนาระบบบริหารจัดการให้ สามารถทำงานได้เต็มศักยภาพ 3) ต้องมี องค์กรและการสรรหาบุคลากรเข้าสู่องค์กร บุคลากร ต้องได้รับการพัฒนาความสามารถในการ จัดการงานวิจัยและการทำงานเป็นทีม 4) การสร้าง เครือข่ายการวิจัยอย่างใกล้ชิดทั้งภายในและ ภายนอกสถาบัน สามารถนำไปสู่การวิจัยเชิงบูรณาการ และการใช้ทรัพยากรการวิจัยร่วมกัน ทั้งนี้ การบริหารจัดการงานวิจัยมิใช่สูตรสำเร็จมีความจำเป็นต้องมีการปรับรูปแบบและวิธีการอยู่ ตลอดเวลาเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานการณ์ ต้องมีความเป็นพลวัต ดังนั้นแนวทางในการ นำผลงานวิจัยไปสู่การประยุกต์ใช้ ต้องตระหนักว่า หน่วยงานที่ส่งเสริมการวิจัยในแต่ละ สถาบันการศึกษานั้นต้องพัฒนาระบบการบริหารจัดการ งานวิจัยของตนเองให้เหมาะสมกับสภาพ ความพร้อม ศักยภาพและเอกลักษณ์ของตนเองโดยใช้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์จากกัน เพื่อเป็นเครือข่ายการบริหารจัดการงานวิจัยและ พัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยร่วมกันต่อไป

นรินทร์ สิริกุลรัตน์ และคณะ (2550) ได้วิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างนวัตกรรมสำหรับ การ บริหารงานวิจัยแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ พบว่าปัจจัยนำเข้าสถาบันฯ ควรมีการเผยแพร่และ ประชาสัมพันธ์การบริการของสถาบันฯ ให้มากขึ้น เพื่อให้นักวิจัยได้ทราบว่าสถาบันฯ ให้บริการ ด้านใดบ้าง ทั้งนี้จะได้เป็นการขยายเครือข่ายนักวิจัยในสังกัดของสถาบันฯ มีการปรับปรุง Website ของสถาบันฯ โดยจัดให้เป็นหมวดหมู่ให้ดูง่ายและน่าสนใจขึ้น ตลอดจนเพิ่มเติมข้อมูล เกี่ยวกับการ

บริการต่างๆ ที่แต่ละงานในสำนักงานเลขานุการสถาบันฯ ให้บริการจัดทำรายละเอียดการให้บริการ และออกแบบแผนพับประชาสัมพันธ์เผยแพร่การให้บริการด้านกระบวนการ พบว่า ขั้นตอนบาง ขั้นตอนซ้ำซ้อน จึงได้มีการลดขั้นตอนการดำเนินงาน บริหารจัดการ โครงการวิจัย จัดทำแนวทางในการติดตามประเมินผล มีการระบุผู้รับผิดชอบดูแล ติดตาม โครงการวิจัยตลอดจนการเบิกจ่ายเงิน จัดทำกรอบการบริหารงานวิจัยแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ที่นำหลักการของผังดุลคัมขนิมาประยุกต์ใช้ในการวัดผลด้านต่างๆ มีการกำหนดปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จและตัวชี้วัด มีการทำแผนปฏิบัติการของสถาบันฯ ตลอดจนจัดทำคู่มือสำหรับ โครงการวิจัยที่เข้าร่วมเป็น โครงการนำร่อง

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (2552) ได้กำหนด ยุทธศาสตร์ด้านวิจัยคือการพัฒนางานวิจัยที่มี คุณภาพและมาตรฐานความ เป็นศาสตร์ตลอดจนตอบสนองความต้องการของ ท้องถิ่นและสากล ด้วยมีกลยุทธ์ด้านวิจัยดังนี้คือ 1) สร้างสรรค์และ พัฒนางานวิจัยในแต่ละศาสตร์ 2) ส่งเสริมงานวิจัยที่เน้นการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น 3) บูรณาการ งานวิจัย กับงานบริการวิชาการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น 4) สร้างเครือข่ายความร่วมมืองานวิจัยกับองค์กร ภายนอก กลยุทธ์ที่ 5) ส่งเสริมผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการ จด ทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร 6) ส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ดีพิมพ์เผยแพร่ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำและ/หรือ นักวิจัยประจำ 7) ส่งเสริมงานวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้อัน ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจนต่ออาจารย์ประจำและ/หรือนักวิจัย ประจำ 8) พัฒนาระบบและกลไกพัฒนางานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์ 9) พัฒนาระบบและกลไกการจัดการความรู้จาก งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และ 10) กำหนดแผนงบประมาณสนับสนุนงานวิจัย หรืองาน สร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

คมพล สุวรรณภูฏ (2553) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ระบบและกลไกสนับสนุนให้คณาจารย์ ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปี พ.ศ. 2553 โดย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณาจารย์ที่มีต่อระบบ ศึกษาความต้องการของ คณาจารย์ ที่มีต่อกลไก และเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระบบและกลไกสนับสนุนการทำ วิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี พบว่า คณาจารย์มีความ คิดเห็นต่อ ระบบสนับสนุนการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยคณะและมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก (X=4.22) ในขณะที่ความต้องการของคณาจารย์ที่มีต่อกลไกสนับสนุนการทำ วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยคณะและมหาวิทยาลัย ก็อยู่ในระดับมาก (X=4.57) เช่นเดียวกัน การเปรียบเทียบ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระบบและกลไกสนับสนุนการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พบว่า

คณาจารย์ที่มีศักยภาพด้านการทำงานวิจัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบสนับสนุนการทำวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 คณาจารย์ที่มีอายุ สถานภาพ ตำแหน่งทางวิชาการ สังกัดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบ สนับสนุนการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน คณาจารย์ที่มีตำแหน่งทาง วิชาการต่างกัน มีความต้องการต่อกลไก สนับสนุนการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน การสอน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 คณาจารย์ที่มี อายุ สถานภาพ ตำแหน่งทางวิชาการ สังกัด ต่างกัน มีความต้องการต่อกลไกสนับสนุนการทำวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (2555) มียุทธศาสตร์ การวิจัย ดังนี้คือ 1) การสร้างและส่งเสริมเวทีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ด้านวิชาการงานวิจัย 2) การ สร้างกระบวนการที่ส่งเสริมแหล่งและเวทีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ 3) การพัฒนาศักยภาพนักวิจัย 4) การส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง และ 5) ส่งเสริม สนับสนุนการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย

บุศรา สารเกษ (2555) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบ กลไก การบริหาร จัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการศึกษาพบว่าสภาพการบริหารจัดการงานวิจัยปัจจุบัน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามวงจร PDCA สามารถปฏิบัติได้ในระดับดี การกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย แผนงาน เป้าหมายของการบริหารงานวิจัย สามารถทำได้ค่อนข้างชัดเจนและสอดคล้องกับ เป้าหมายการ พัฒนาคุณภาพการวิจัย ทั้งระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งมาตรฐานการศึกษาและตัว บ่งชี้ คุณภาพ แต่ที่สามารถปฏิบัติได้ในระดับปานกลาง ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายเชิงกลยุทธ์สนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์ และการสนับสนุน ห้องปฏิบัติการ วิจัย หน่วยวิจัย หรือศูนย์เครื่องมือสนับสนุนการวิจัย การให้รางวัล ค่าตอบแทน กับ นักวิจัยใน การตีพิมพ์เผยแพร่ การรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัย เพื่อเป็น องค์กร ความรู้ให้คนทั่วไปเข้าใจ และการอำนวยความสะดวกในการจัดการทรัพยากรด้านปัญญา จาก การวิจัย นอกจากนี้ยังต้องการให้พัฒนาระบบ กลไกการบริหารจัดการงานวิจัยขั้นสุดท้ายของการ วิจัยในการนำผลงานวิจัยไปตีพิมพ์เผยแพร่ หรือนำไปใช้ประโยชน์หลังเสร็จสิ้น โครงการแล้ว มาก ที่สุด ทั้งนี้ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการพัฒนาด้านระบบ กลไก การ บริหารจัดการงานวิจัย คือ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวก ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปัจจัย ด้านประสบการณ์ในการทำวิจัย ที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการพัฒนา ด้านระบบ กลไก การบริหารจัดการงานวิจัย คือ ตำแหน่งทางวิชาการ โดยผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการมีความ ต้องการ

ในการพัฒนาด้านระบบ กลไกการบริหารจัดการงานวิจัยต่ำกว่าผู้ที่ไม่มีตำแหน่งทาง วิชาการ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 ปัจจัยด้านสภาพการบริหารจัดการงานวิจัย ที่มีความสัมพันธ์ กับความต้องการในการพัฒนาด้านระบบ กลไกการบริหารจัดการงานวิจัย คือ การติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวก ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยปัญหาและ อุปสรรคที่พบมากที่สุดคือเรื่องของเวลา เนื่องจากคณาจารย์ไม่มีเวลาในการทำวิจัยและมีภาระงานอื่นมาก

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพวงศ์ (2555) ได้กำหนดนโยบายด้านการวิจัยในปีการศึกษา 2555-2559 ไว้คือ 1) กระตุ้น/สร้างบุคลากรทำงานวิจัย หรือร่วมงานกับสถาบันอื่นที่มีความเข้มแข็ง 2) สนับสนุนการทำวิจัยสำหรับนักวิจัยใหม่(ทุนวิจัย) 3) บุคลากรคณะต้องมีผลงานวิจัย หรือผลงานทางวิชาการ 4) สนับสนุนให้บุคลากรทำงานวิจัย หาแหล่งทุนสนับสนุนและการผลิตผลงานวิชาการ 5) พัฒนาให้มีหน่วยงานวิจัยที่มีความเป็นสากล (สนับสนุนให้บุคลากรทำงานวิจัยให้มากขึ้น) 6) เพิ่มการสนับสนุนงานวิจัยของนักศึกษาและบุคลากร (งานวิจัย เวทีแลกเปลี่ยนงานวิจัย ดีพิมพ์ เผยแพร่) 7) พัฒนางานวิจัยที่สามารถสนับสนุนท้องถิ่น และสามารถเผยแพร่สู่ระดับสากลได้ 8) สร้างเครือข่ายงานวิจัยทั้งภายในและภายนอก(คน+ท้องถิ่น) ทั้งนี้คณะฯ จัดงบประมาณสำหรับการพัฒนาบุคลากรในการเดินทางไปราชการ และจัดสรร งบประมาณในการทำวิจัยสร้างสรรค์ และวิจัยในชั้นเรียนของคณาจารย์ทุกคน ทิศทางการดำเนินการวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กำหนดไว้ 5 ด้าน ได้แก่ 1) การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและ/หรือการพัฒนาชุมชนหรือสังคม 2) การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ 3) การวิจัยควบคุมหรือผสมผสานกับกระบวนการสร้างบัณฑิต 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเพื่อการแข่งขันของประเทศ และ 5) การวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมในการผลิตสินค้าและบริการ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ (2557) มียุทธศาสตร์ด้านการวิจัย ดังนี้คือ 1) กำหนดการวิจัยเป็นภาระงานของอาจารย์ บุคลากรอย่างเป็นรูปธรรม และส่งเสริมให้ นักศึกษาได้มีโอกาสทำการวิจัยเบื้องต้น 2) พัฒนานักวิจัยและคุณภาพงานวิจัยให้บุคลากรมีศักยภาพทางวิจัย และมีนักวิจัยทุก สาขาวิชา มุ่งเน้นและพัฒนาการวิจัยให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ เพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็งพัฒนา ความสามารถในการแข่งขันระดับชาติและประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และอาเซียน +3” 3) พัฒนาระบบฐานข้อมูลการวิจัย การจัดการองค์ความรู้และนวัตกรรม ระบบการจัดการ ทรัพย์สินทางปัญญา การนำผลการวิจัยมาใช้ให้เกิดมูลค่า 4) มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลการวิจัย การจัดการองค์ความรู้และนวัตกรรม (Knowledge and Innovation) ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นและสังคมให้เข้มแข็งและยั่งยืน 5) ส่งเสริมให้บุคลากรจัดทำ ผลงานวิชาการ /

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 6) ส่งเสริมให้บุคลากรของคณะฯ ได้เข้าร่วมสัมมนาฝึกอบรม และเผยแพร่ผลงานวิจัยออกสู่ สาธารณชน 7) จัดทำคลังข้อมูล คลังความรู้ ในรูปแบบสื่อต่างๆ อาทิ วีดิทัศน์ ซีดี แลกบันทึกละเอียด เอกสาร เผยแพร่ให้กับบุคลากรและผู้สนใจสามารถเข้าถึงเพื่อศึกษาเรียนรู้พัฒนาตัวเองได้อย่างต่อเนื่อง และ 8) มุ่งเน้นการสร้างเครือข่ายการวิจัยในระดับพื้นที่ คณะและมหาวิทยาลัยเครือข่ายของค์กร ภาคราชการ ภาคนอกชน ชุมชน ท้องถิ่น จังหวัด และภูมิภาค

อุดมลักษณ์ บำรุงญาติ (2557) การวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และการนำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์ และ เพื่อศึกษาการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์รวมทั้งเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งเป็นการ วิจัยเชิงปริมาณ จากการสังเคราะห์งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฟอร์มการจัดเก็บข้อมูลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ รวบรวม คัดสรร และสังเคราะห์ข้อมูล บทความวิจัยหรือบทความวิชาการ ที่ได้รับการ ตีพิมพ์เผยแพร่ ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ หรือในการประชุมวิชาการ ในระดับชาติ หรือนานาชาติ ในปี พ.ศ. 2556 โดยการแบ่งประเภทเป็น 1) บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารหรือในการประชุมวิชาการ อยู่ในฐานข้อมูล TCI จำนวนทั้งสิ้น 138 บทความ โดยกลุ่มวิชาภาษา มีบทความคิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ คิดเป็น ร้อยละ 24.63 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 15.21 กลุ่มวิชาการจัดการสารสนเทศและการสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 10.14 2) บทความอยู่ในประกาศของ สมศ. จำนวน 35 บทความ โดยกลุ่มวิชาการจัดการสารสนเทศและ การสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาคือกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 25.71 กลุ่มวิชาภาษา มี บทความคิดเป็นร้อยละ 22.86 และกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 8.57 3) บทความอยู่ในฐานข้อมูล ISI และ SCOPUS จำนวน 7 บทความ บทความ โดยกลุ่มวิชาการ จัดการสารสนเทศและการสื่อสาร และกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 42.85 เท่ากัน กลุ่มวิชาภาษา คิดเป็นร้อยละ 0.85

Welker (2006) ได้ศึกษาความสำคัญของการวิจัยที่มีต่อพันธกิจของ สถาบัน การวางแผนเพื่อการวิจัยและลำดับความสำคัญ วัฒนธรรมการวิจัย การเผยแพร่ งานวิจัย การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยได้สำรวจความคิดเห็นใน ทางบวกและลบต่อการบริหารจัดการการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจเชื่อว่าบทบาทการวิจัยถือเป็นสิ่งสำคัญต่อพันธกิจของสถาบันในฐานะสถาบันการศึกษา 70% ด้านการวางแผนการวิจัย และการจัดลำดับความสำคัญ 65%

เชื่อว่าสถาบันได้สร้างลำดับความสำคัญโดยวางแผนการวิจัย ของเจ้าหน้าที่บริหารงานวิจัย 31% ก่อนข้างเห็นด้วยในการจัดลำดับความสำคัญของการวิจัยให้ การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียน การศึกษา ทั้งนี้ผู้ตอบส่วนใหญ่ไม่เชื่อว่าจะมีการตรวจสอบ ตรวจสอบการลำดับความสำคัญของการ วิจัยอย่างสม่ำเสมอ หรือตรวจสอบ โครงสร้างต้นทุนเพื่อ สนับสนุนการวิจัยว่ามีการวางแผนบน พื้นฐานของการจัดลำดับความสำคัญหรือไม่ พวกเขา ไม่ได้เห็นด้วยอย่างสมบูรณ์ว่าการการวิจัยใน สถาบันเป็นเรื่องที่รับทราบกันคืออยู่แล้วระหว่างคณะ ด้านวัฒนธรรมการวิจัย 35% ผู้ตอบแบบ สสำรวจเห็นว่า การวิจัยนั้นเป็นที่รับทราบและเข้าใจกัน อย่างถ่องแท้อยู่แล้วระหว่างภาคคณะและ บุคคลากรในภาคคณะ ในขณะที่ 58% เห็นว่ามีความ คิดเห็นว่าค่อนข้างเข้าใจเท่านั้น กิจกรรมที่ แตกต่างกันจะใช้กระตุ้นวัฒนธรรมการวิจัยที่ฝังราก ของสถาบันเหล่านี้ วิธีการต่างๆ ไปคือการ เผยแพร่ภายในสถาบัน โดยใช้สื่อของสถาบันรวมถึง เว็บไซต์และการแข่งขันเพื่อให้ได้รับเงิน สนับสนุนการวิจัยจากกองทุนต่างๆ ด้านการเผยแพร่ งานวิจัย วิธีการส่วนใหญ่ที่มหาวิทยาลัย เลือกใช้ (9 ใน 10 สถาบัน) คือ สื่อ และสิ่งพิมพ์ต่างๆ ของทางสถาบัน ไม่ว่าจะเป็นนิตยสารศิษย์เก่า วารสารของทางสถาบัน กว่าครึ่งใช้สื่อสิ่งพิมพ์ใน การเผยแพร่งานวิจัยไปยังสื่อที่เกี่ยวกับการศึกษา อื่นๆ นิตยสารการวิจัย รายงานการวิจัย ประจำปีเพื่อเผยแพร่กิจกรรมการวิจัยและผลการศึกษา ด้าน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการ ถ่ายทอดเทคโนโลยี พบว่า 50% มีบทบาทสำคัญในการพัฒนา เศรษฐกิจ โดย 80% ของสถาบัน เหล่านี้มีความสัมพันธ์กับองค์กรต่างๆ ของภาครัฐ และองค์กรที่ เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอน เทคโนโลยี 84% ด้านแนวโน้มสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม การวิจัยโดยรวม จากการ สสำรวจพบว่าการลดลงของกองทุนเพื่อสนับสนุนการวิจัยถือเป็นแนวโน้ม ที่เห็น ได้ชัดเจนที่สุด โดยมีการพูดถึงกว่า 40% ของผู้ตอบว่าไม่ว่าจะเพิ่มหรือจะลดลงนั้นย่อมส่งผล ต่อการวิจัยที่เป็น ประโยชน์ในระดับประเทศของมหาวิทยาลัยต่างๆ

Cole (2010) ได้รวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญและคำแนะนำ จากคณาจารย์และ เจ้าหน้าที่บริหารงานวิจัย โดยศึกษาต่อจากงานวิจัยของเดลฟี่ที่ได้ศึกษา “บริหารงานวิจัยให้ เหมือนระบบชีวิต” ในวารสารการบริหารงานวิจัย (Cole, 2007 อ้างถึงใน Cole, 2010) ทำให้ รับทราบมุมมองของเจ้าหน้าที่บริหารงานวิจัยในด้านความพยายามการระบุทิศทาง ในอนาคตของ การจัดการงานวิจัย และระบุวิธีการสำหรับการสร้างความสัมพันธ์การทำงานที่ เข้มแข็งระหว่าง คณะวิจัยและเจ้าหน้าที่บริหารงานวิจัย แต่สำหรับแนวทางในการศึกษาคั้งนี้ จะทำการเปรียบเทียบ มุมมองเพื่อทำการกำหนดเป็นความสัมพันธ์ ประเด็นที่มีความคิดเห็นตรงกัน และข้อขัดแย้ง ร่วมกับการทำความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของการบริหารงานวิจัย การเพิ่มเติม ทฤษฎีของการ

เปลี่ยนแปลง การระบุนโยบายการนำร่องการเปลี่ยนแปลงองค์กร มีการสร้าง แบบจำลองเพื่อการจัด
กรอบแนวความคิดใหม่รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างการบริหาร งานวิจัยบรรจุเข้าไปใน
ระบบที่เหมือนมีชีวิต ผลการศึกษาคณาจารย์และเจ้าหน้าที่บริหาร งานวิจัยจะต้องเป็น
ผู้สนับสนุนหลักที่จำเป็นสำหรับการปรับปรุงใน โครงสร้างองค์กรการบริหารการวิจัย โดยมี
รูปแบบเพื่อการพัฒนาและการปรับปรุงมากมายได้แก่ การสนับสนุนการบริหาร เช่น การลดภาระ
งานเอกสาร การศึกษาปัญหาเกิดใหม่และกฎระเบียบ การเตรียมนำเสนอข้อเสนอต่างๆ ผ่านทางสื่อ
อิเล็กทรอนิกส์ การปรับปรุงระบบสำหรับการรายงานสถานะทางการเงินและการจัดการด้าน
งบประมาณ การปรับปรุงการสื่อสารและการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง คณาจารย์และเจ้าหน้าที่บริหาร
งานวิจัย การศึกษาเพื่อความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้นเกี่ยวกับสิ่งจูงใจที่มี ผลต่อแรงจูงใจของคณาจารย์และ
เจ้าหน้าที่บริหารงานวิจัย การมีส่วนร่วมในการบริหาร มหาวิทยาลัยในการสร้างสภาพแวดล้อมการ
ทำงานดีกว่าเพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ดีและความ ร่วมมือกัน

